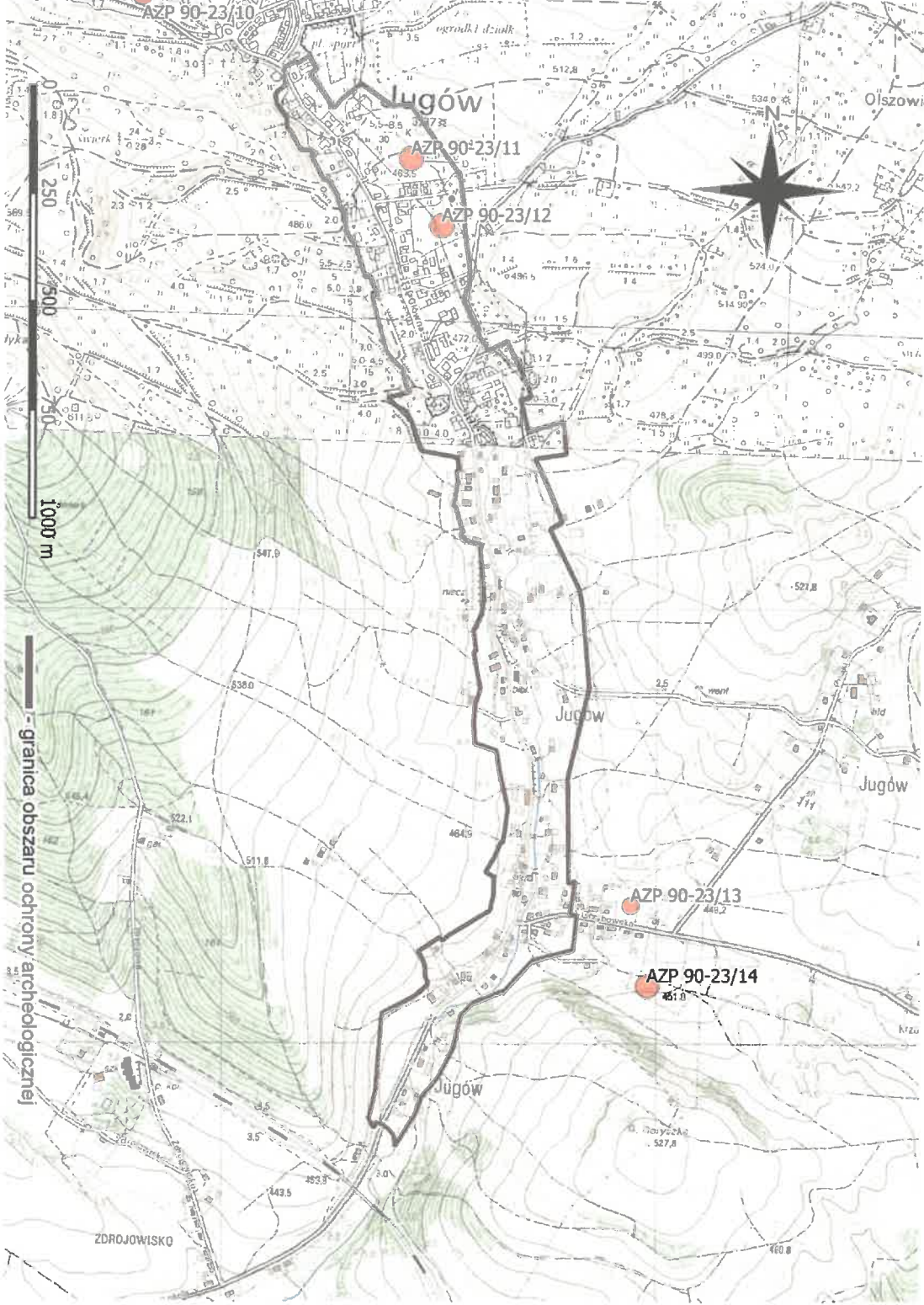

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMOŚCI
NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

1. Nazwa	2. Czas powstania
Obszar obserwacji archeologicznej nowożytnego siedliska wsi o genezie średniowiecznej	poł. XIV w.

9. Materiały graficzne

3. Miejscowość

JUGÓW

4. Adres (ulica, nr posesji).

Obszar wsi

5. Przynależność administracyjna

województwo DOLNOŚLĄSKIE

powiat KŁODZKI

Gmina NOWA RUDA

6. Współrzędne geograficzne

N: 50°37'18.75" E: 16°31'14.44"

7. Użytkowanie obecne.

mieszkalne
rolne
usługowe

8. Stan zachowania.

4

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie:

Nazwy: Hennig villa, Obirsten Henningsdorf, Hugisdorf, Hugonivilla, Haugevitz, Hausdorff, Hausdorf bei Neurode

Historia: Wieś lokowana prawdopodobnie na początku XIV w. w domenie lenna królewskiego. Pierwsza wzmianka z 1352 r., kiedy to właściciele z rodu von Wustenhuber, sprzedali lenno braciom von Dornyn. Proboszcz tutejszego kościoła wymieniony w 1374 r. W 1446 wzmiankowany funkcjonujący przy wsi Brettmühle. Po wygaśnięciu męskiej linii von Dornynów, Jugołów zostaje przyznany Georg von Stillfried – mężowi Anny von Dornyn. Stillfriedowie władają wsią do pocz. XIX w. Miejscowość rozwija się w XVI/XVII w. 1583-1614 – działa tu huta szkła. W następstwach wojny 30-letniej funkcjonuje tylko drewniana kaplica, a plebania jest zrujnowana. Ożywienie następuje dzięki górnictwu – 1662 powstaje kopalnia węgla, wydobywana jest też miedź. W I poł. XVIII w. rozwija się też tkactwo chatupnicze. Jugołów dzieli się na część Górną i część Dolną, należącą odpowiednio do hr. von Haugwitz oraz Stillfrieda. W 1734 r. w obręb Jugołowa dolnego włączono wolne sędziostwo. W 1748 r. wieś zamieszkuje 21 kmiści oraz 200 zagrodników i chatupników. W 1753 r. założono kolejne kopalnie rudy miedzi i kopalnię węgla kamiennego (okazała się nieopłacalna). Funkcjonowała huta. W 1787 r., w części Górnej były 132 domy, dwóch, 2 folwarki, 2 młyny wodne, folusz, wolne sędziostwo z bielnikiem, kopalnia i przysiółek. W części Dolnej było 98 domów, kościół, plebania, szkoła, folwark, młyn wodny, 2 bielniki, folusz, dziegciarnia, a w 1797 r. założono nową hutę szkła (pierwszą opalaną węglem kamiennym na Dolnym Śląsku). W bezpośredniej bliskości 5 stan. archeologicznych datowanych na XIV-XV w. 2 z nich 90-23/11 i /12 objęto strefą ochrony archeologicznej.

Istniejące zagrożenia: inwestycje wymagające prac ziemnych.

Postulaty konserwatorskie:

Przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zamierzenia inwestycyjne należy uzgodnić z WKZ. Podczas prac ziemnych obowiązują wymóg przeprowadzenia badań archeologicznych po uzyskaniu decyzji WKZ.

Źródła:

- Słownik geografii turystycznej Sudetów, t. 11, Góry Sowie, Wzgórza Włodzickie, M. Staff [red.], Wrocław 1995 (2015), wydawnictwo I-Bis;
- Gmina Nowa Ruda pow. Kłodzki studium środowiska kulturowego, praca zbiorowa, ROBIDZ, Wrocław 2005,
- Wedekind Eduard Ludwig, Geschichte der Grafschaft Glatz: Chronik der Städte, Flecken, Dörfer, Kolonien, Schlösser etc., Neurode, F. W. Fischer, 1857,
- Archeologiczne Zdjęcie Polski, karty KEZA, gm. Nowa Ruda, DWUOZ del. w Wałbrzychu.
- Meißischblatt 1:25000, arkusz 5365 (3134) Langenbielau, 1896 r.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

listopad 2020r.

Iwona Solisz

Damian Chamski

Maciej Krzywka